VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.

Seite 27v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

nichil tulere p̃dantes. De celo dimica
tum ē contra eos. stelle manentes in or
dine et cursu suo ad uersum sisaram
pugnauerunt. torrens cison traxit ea
dauera eor. torrens cadumim. torrēs
cison. conculca anima mea robustos ē
ungule equor ceciderunt fugientibꝫ ī
petu. et ꝓpreceps ruentibꝫ fortissimis
hostium. Maledicite terre meꝫ. dixit
angl's dñi. Maledicite habitatoribꝫ ei.
qꝫ ñ uenerunt ad auxilium dñi. in ad
uitorium fortissimor eius. Benedicta
inter mulieres iahel uxor aber cinei:
ꝛ bñdicat in tabnaculo suo. aquā pete
ti lac dedit. et in fiala ꝑncipum obtuli
buitiñ. Sinistrā manū misit ad clauū.
ꝛ dextam ad fabror malleos. percussitꝫ si
saram querens in capite uulnū locū. et
tump' ualide ꝑforans. inter pedes eē ruit.
defecit ꝛ mortuus ē. ante pedes eius uol
uebat. ꝛ iacebat exanimis ꝛ miserabilis.
Per fenestram ꝓspiciens ululabat mat ei.
ꝛ de cenaculo loquebat. Cur moat tegre
di currus eius? Quare tardauerūt pedes
quadrigar ulius? Una sapiennor ceās
uxorib̃ eius. hec socrui uerba respondit.
Forsitan nunc diuidit spolia: et pulch
rima feminar eligit ei. uestes diuersor
color sisare tradunt in ꝑdam. et sup
pellex uaria ad ornanda colla egerit.
Sic pereant omnes inimici tui dñe. qui
autem diligunt te. sicut sol in ortu
suo splendet. ita rutilent. Quieuitꝫ
terra ꝑ quadraginta annos. VI

VI Fecerunt autem filii israel malum in
conspectu dñi. qui tradidit eos in
manu madian. septem annis. et obp̃
ssi sunt a facie ualde. Fecerunt qꝫ sibi an
tra et speluncas in montib̃ et munitis
sima ad repugnandum loca. Cumqꝫ
seuisset israel: ascendebat madian. et a
maleth. et cetri orientalium nationū.
et apud eos figēbat tentoria. sicut erat
in herbis. cuncta uastabant usqꝫ ad in
troitum gaze. Nichilqꝫ omnino ad ui
tam ꝓtinens relinquebant in israel. non
oues. nō boues. ñ asinos. Ipi enim et
uniuersi greges eor ueniebant cum ta
bnaculis suis. et instar locustarum uni
uersa complebant innumera multitu
do hominum et camelor. quicqd tange
rant deuastantes. Humiliatusqꝫ ē israel
ualde in aspectu madian: et clamauit
ad dñm. postulans auxilium ꝑ ma
dianitas. Qui misit ad eos uirum pro
phetam et locutus ē. hec dicit dñs ds
israel. Ego uos feci ascendere de egypto. et
eduxi de domo seruitutis. et liberaui de
manu egyptior. et omnium inimicor
qui uos affligebant. eiecqꝫ eos ad in
troitum uīm. et tradidi uob terram
eor. ꝛ dixi. Ego dñs ds uīr. ne time a
tis deos amorrior in quor terra habi
tatis? et noluistis audire uocē meā.
Venit autem angl's dñi et sedit sub
quercu q̃ erat in ephra. et pertinebat ad
ioas patrem familie ezri. Cumqꝫ ge
deon filius eius excuteret atqꝫ purga
ret frumenta in torculari ut fugeret
madian. apparuit ei angl's dñi ꝛ ait.
Dñs tecum uiror fortissime. Dixitqꝫ
ei gedeon. Obsecro dñe mi si dñs no
biscum ē. cur apprehenderunt nos hec
omnia? Ubi sunt mirabilia eius que
narrauerunt patres nri atqꝫ dixerūt.
De egypto eduxit nos dñs. nunc aut
dereliquit nos. et tradidit in manib̃
madian. Respexitqꝫ ad eum dñs ꝛ ait.
Vade in hac fortitudine tua. ꝛ liberabis
israel de manu madian. scito qd̃ misi te.
Qui respondens ait. Obsecro dñe
mi in quo liberabo israel? Ecce familia
mea infima ē in manasse? ꝛ ego mini
mus in domo patris mei. Dixitqꝫ ei
dñs. Ego ero tecum? et percutiēs madia
quasi unum uirum. Et ille: si inueni
in quit grām coram te: da mihi signū
qd̃ tu sis qui loqueris ad me. Ne recedas
hinc donec reuertar ad te. portans sacri
ficium et offerens tibi. Qui respondit.
Ego ꝑstolabor ad uentum tuum. Ingre
sus ē itaqꝫ gedeon et coxit hedum ꝛ de
farine modio azimos panes: carnesqꝫ
ponens in canistro. ꝛ ius carnū mittēs